

ای یار خوب و مهربانم
صد قصه و پندم دهی یا
تو روزنی از روشنایی
جمع کردی از نادانی من
در بوستان بی خزان
هر صفحه ات را چون گشودم
ای مونس تنهایی من
تو بهترین یار جهانی
ای یار خوب و مهربانم
صد قصه و پندم دهی یا
در بوستان بی خزان
هر صفحه ات را چون گشودم
ای مونس تنهایی من
تو بهترین یار جهانی
(ای یار خوب و مهربانم
صد قصه و پندم دهی یا
تو روزنی از روشنایی
جمع کردی از نادانی من
در بوستان بی خزان
هر صفحه ات را چون گشودم
ای مونس تنهایی من
تو بهترین یار جهانی
ای یار خوب و مهربانم
صد قصه و پندم دهی یا

تو آشنایی نکته دانی
خوش با زبان بی زبانی
بر دیدگان من گشودی
بر دانشم هر دم فزودی
گل بی حد و اندازه دیدم
در آن نهالی تازه دیدم
ای همدم مشکل ، کتابم
هرگز زمهرت رو نتابم
تو آشنایی نکته دانی
خوش با زبان بی زبانی
گل بی حد و اندازه دیدم
در آن نهالی تازه دیدم
ای همدم مشکل کتابم
هرگز ز مهرت رو نتابم
تو آشنایی نکته دانی (۲)
خوش با زبان بی زبانی
بر دیدگان من گشودی
بر دانشم هر دم فزودی
گل بی حد و اندازه دیدم
در آن نهالی تازه دیدم
ای همدم مشکل ، کتابم
هرگز زمهرت رو نتابم
تو آشنایی نکته دانی
خوش با زبان بی زبانی